

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/199/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616213273
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6616213273.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členiek senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Evy Dzuríkovej, v právnej veci žalobkyne: N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Na Z. XXX/X, XXX XX M., štátna občianka SR, zast.: JUDr. Elena Matulová, advokátka, so sídlom Železničná 7, 987 01 Poltár proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o uloženie povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 4C/206/2016-130 zo dňa 15. 03. 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 4C/206/2016-154 zo dňa 09. 09. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 4C/206/2016-130 zo dňa 15. 03. 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 4C/206/2016-154 zo dňa 09. 09. 2019 **p o t v r d z u j e.**

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 12. 08. 2014 uzavretej medzi žalovanou spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752 a žalobkyňou N. K., nar. XX. XX. XXXX k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 8500074074 zo dňa 12. 08. 2014 (výrok I.). Žalobkyni súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom (výrok II.). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v sume 33,- Eur a súdny poplatok zo žaloby v sume 99,50 Eur na účet Slovenskej pošty, a.s., v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok III.). Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že strany sporu dňa 12. 08. 2014 uzavreli Zmluvu o úvere č. 8500074074 (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníkovi úver vo výške 1.080,-Eur s mesačnou splátkou úveru 38,34 eur v počte 36, s poplatkom za poskytnutie úveru v sume 36,- Eur a s celkovou výškou nákladov 1.416,24 Eur. Úrok z úveru bol dojednaný vo výške 18,03 % a RPMN úveru činila 20,91 %. Predmetom zmluvy bol aj dodatočný náklad predstavujúci dojednanie dohody o poskytnutí služby, za ktorú si žalovaný vyúčtoval odmenu splatnú v splátkach v sume 26,20 Eur mesačne, a teda celková mesačná splátka úveru (splátka úveru + splátka dohody o poskytnutí služby) činila 64,53 Eur mesačne. Predmetná dohoda o poskytnutí služby bola uzavretá v deň podpisu úverovej zmluvy, v zmysle ktorej sa žalobkyňa zaviazala za poskytnutie ôsmych služieb (1/ informácia o zostávajúcich záväzkoch 1 x mesačne v posledných troch

kalendárnych dňoch daného mesiaca, 2/ odklad splatnosti troch splátok za podmienok stanovených dohodou, 3/ informácia o splatnosti splátky spravidla 1 až 3 dni pred jej splatnosťou, 4/ informácia o prijatí platby, 5/ vyhotovenie a zaslanie dokumentácie najviac 3 x po dobu trvania zmluvy, 6/ zmena zmluvy na podnet klienta (nie však základných podmienok poskytnutia a splácania úveru) najviac 3 x po dobu trvania zmluvy, 7/ prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, 8/ druhá upomienka zdarma), zaplatiť žalovanému odplatu vo výške 2,51 % zo sumy poskytnutého úveru zníženú o sumu poplatku mesačne, t. j. sumu 26,20 Eur mesačne, čo za dobu trvania zmluvy (36 mesiacov) činí sumu 943,20 Eur (90,34 % zo sumy poskytnutého úveru zníženej o poplatok za jeho poskytnutie). Uvedená výška odplaty podľa súdu nezodpovedá hodnote poskytnutých služieb, a preto ju súd považuje za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi, a teda predmetnú dohodu o poskytnutí služby zo dňa 12. 08. 2014 za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že podľa § 551 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dojednal dňa 12. 08. 2014 žalovaný so žalobkyňou dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom podľa čl. 1 dohody o zrážkach zo mzdy pohľadávka, ktorá bola zabezpečená touto dohodou, mala pozostávať nielen z jednoznačne uvedenej sumy 1.080,- Eur, ale ako zabezpečená pohľadávka boli označené aj všetky revolvingy poskytnuté dlžníkovi, príslušenstvo úveru (revolvingov), prípadne uplatnené zmluvné pokuty, náklady, ktoré mali preukázateľne vzniknúť spoločnosti v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok a ďalšie prípadné pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré mali vyplynúť/vzniknúť na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov. V tejto časti (okrem istiny poskytnutého úveru 1.080,- Eur) sa podľa názoru súdu jedná o úkon neurčitý, nezrozumiteľný, a preto úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný. Pri takto koncipovanom rozsahu pohľadávky veriteľa (žalovaného) si tento mohol v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy uplatniť u zamestnávateľa žalobkyne (dlžníka) akúkoľvek pohľadávku, ktorá v čase podpisu dohody o zrážkach zo mzdy nemusela ani existovať. Vzhľadom na vymedzenie pohľadávky veriteľa (žalovaného) v čl. 1 dohody o zrážkach zo mzdy (do ktorej patrí aj vyššie spomenutá odplata za poskytnutie služby, ktorá je podľa súdu dojednaná vo výške, ktorá odporuje dobrým mravom), veriteľ mohol jednostranne svoju pohľadávku navyšovať, a to bez ohľadu na to, či na zapltenie uplatnenej pohľadávky má podľa zákona nárok alebo nie. Veriteľ v skutočnosti aj navyšoval túto pohľadávku jednostranne, bez zdôvodnenia, keďže požadoval vykonanie zrážok zo mzdy žalobkyne za účelom vymoženía sumy 1.976,23 Eur (č. l. 19 spisu), hoci v zmysle zmluvy o úvere č. 8500074074 sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť žalovanému celkovú čiastku úveru (istina úveru + úroky + poplatok za poskytnutie úveru) 1.416,24 Eur, teda si uplatnil aj sumu odplaty za poskytnutie služby, ktorú súd považuje pre rozpor s dobrými mravmi za absolútne neplatný právny úkon. Súd preto návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti žalovaného zdržať sa použitia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, považoval za dôvodne podaný a v celom rozsahu mu vyhovel. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a keďže žalobkyňa mala v konaní plný úspech, vznikol jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Preto súd žalobkyňu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Po právoplatnosti tohto rozsudku bude v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku uznesením rozhodnuté o výške trov konania.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to proti výrokom I. a II. podal odvolanie žalovaný. V podanom odvolaní uviedol, že konajúci súd nepovažoval výšku odplaty za poskytovanie služieb v zmysle Dohody o poskytovaní služieb za primeranú ich hodnotu, následkom čoho konštatoval, že má ísť o konanie, ktoré je v zjavnom rozpore s dobrými mravmi. Súd však zároveň v rozpore s tým, že predmetnú dohodu vyhlásil za neplatnú, neuviedol, na základe akých skutočností dospel k uvedeným záverom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie žalovaný v dôsledku uvedeného považuje za nepreskúmateľné, nakoľko okrem paušálneho konštatovania o neprimeranosti celkovej výšky odplaty za uzatvorenie dohody neobsahuje žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by podporili prezentované závery. Pokiaľ súd sa ďalej zaoberal otázkou určítosti právneho úkonu (Dohody o zrážkach zo mzdy), ktorú považoval za neurčitý a nezrozumiteľný právny úkon, svoje tvrdenia nepodporil žiadnymi bližšími okolnosťami, z ktorých by bolo možné vyvodíť dôvodnosť uvádzaných záverov. Konštatovanie, že žalovaný si následkom uzatvorenia dohody môže od žalobcu vymôcť také pohľadávky, ktoré nemuseli existovať, resp. také, na ktoré nemá právny nárok, nepostačuje, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by k takémuto konaniu zo strany žalovaného aj reálne došlo. Súd záver o neurčitosti právneho úkonu prijal bez riadneho zdôvodnenia založeného na reálnom konaní žalovaného, iba na základe domnienok „možností“ žalovaného domáhať sa v budúcnosti takýchto plnení. Obsah právneho úkonu sa vykladá podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom až vtedy, ak na základe jeho aplikácie nie je možné odstrániť pochybnosti o obsahu (čo žalovaný v tomto prípade popiera), je možné dospieť k záveru o neurčitosti. Z Dohody o zrážkach zo mzdy pritom vyplýva, že sa ňou zabezpečujú pohľadávky, ktoré spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi, pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne

na základe zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje pohľadávku veriteľa, ktorú má v čase vzniku voči dlžníkovi a súčasne takú, ktorá môže vzniknúť výlučne na základe zmluvného vzťahu z uvedenej zmluvy. Právny dôvod, z ktorého pohľadávka vznikne, je identifikovaný dostatočne na to, aby nevyvolával žiadne pochybnosti. Predmetom zmluvy o revolvingovom úvere je poskytnutie úveru a za dohodnutých podmienok poskytnutie revolvingu. Zákonná úprava dohody o zrážkach zo mzdy nešpecifikuje, akým spôsobom má byť vymedzený predmet zabezpečenia. Označenie pohľadávky, ktorej sa zabezpečenie týka, ako určitého nároku z konkrétneho právneho vzťahu je z hľadiska identifikácie zabezpečenej pohľadávky dostatočne určité, pretože pohľadávku(y) nezameniteľne identifikuje z hľadiska osoby oprávnenej a povinnej, ako aj z hľadiska určenia právneho vzťahu (právneho dôvodu) zabezpečovanej pohľadávky. Uvedenie exaktnej výšky pohľadávky nie je ani v zmysle nejakej právnej normy, ani všeobecných požiadaviek na určitosť právneho úkonu potrebné. To, že do žiadosti o výkon zrážok zo mzdy bola zahrnutá tiež odplata za poskytovanie dohodnutých služieb, je bez právneho významu, nakoľko jej uzatvorenie bolo medzi zmluvnými stranami osobitne dojednané a žalobca sa zaviazal platiť mesačnú splátku spolu s pravidelným mesačným poplatkom za uzatvorenie predmetnej Dohody. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že podľa jej názoru je odvolanie žalovaného nedôvodné. Napádaná dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje žalovanému, aby od žalobcu vymohol plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly. Samotné vyhotovenie dohody je typický formulár, z ktorého nevyplýva možnosť zmeny jeho textu tak po obsahovej, ako aj po formálnej stránke. Aj keď je dohoda uzavretá vo forme osobitnej listiny, žalobkyňa nebola o jej dôsledkoch nijako poučená a nemala možnosť ju odmietnuť, ak chcela úver získať. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalobkyňuuložilo povinnosť plniť, zamestnávateľ je povinný vykonávať zrážky zo mzdy a žalobkyňa nemá možnosť ich priamo zastaviť. Žalovaný ako veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Poukázala na to, že čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, nepochybne chýba v tejto dohode označenie platiteľa mzdy, zároveň nie je dostatočne určito vymedzená ani pohľadávka žalovaného v uvedenej dohode. Dohodou o zrážkach zo mzdy môže byť zabezpečená iba peňažná pohľadávka, ktorá je splatná, alebo pohľadávka na opakujúce sa plnenie splatné v budúcnosti, avšak v prípade predmetnej dohody v čase jej uzatvorenia ešte neexistovala splatná pohľadávka žalovaného, ktorá navyše v tejto dohode nie je vymedzená dostatočne určito. Dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje iba sumu poskytnutého úveru. Takto vymedzený predmet dohody o zrážkach zo mzdy rozhodne nespĺňa základný predpoklad platnosti právneho úkonu a to jeho určitosť, čo podľa názoru žalobkyne má taktiež za následok neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím inštitútom majúcim akcesorický charakter k úverovej zmluve, a teda pokiaľ je neplatná úverová zmluva alebo jej časť, je neplatná aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Má za to, že v zmluve o úvere absentuje správny údaj o RPMN, ako aj ďalšie podstatné náležitosti uvedené v § 9 ods.2 písm. f/, j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z. z., a to doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, ročná percentuálna miera nákladov, a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, v zmluve absentuje správny údaj RPMN, v zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť, a to v neprospech spotrebiteľa. Zmluva neobsahuje výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, akom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, z týchto dôvodov sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, neurčitosť niektorej z vyššie uvedených náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase uzavretia zmluvy. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá zabezpečuje aj neexistujúcu pohľadávku vo vzťahu k príslušenstvu úveru, je uzatvorená v rozpore s ust. § 39 OZ a teda ide o neplatný právny úkon. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. V dôsledku podaného odvolania Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch I. a II. v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Na základe podaného odvolania žalovaného tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania v zmysle § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v rozsahu vykonaných dôkazov zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalovaného a odvolacie dôvody žalovaného uvedené v jeho odvolaní odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobkyne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov. Právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatným právnym úkonom v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka je podľa názoru odvolacieho súdu správne. Odvolací súd k odvolacej námietke žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí vadou nepreskúmateľnosti, uvádza, že túto odvolaciu námietku nemožno považovať za dôvodnú. Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Odvolací súd preskúmaním odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie zistil, že súd prvej inštancie síce stručne ale zrozumiteľne uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Zdôraznil, že dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za neplatnú preto, že v nej zabezpečená pohľadávka nebola vymedzená dostatočne určito s poukazom na to, že okrem uvedenej sumy poskytnutého úveru vo výške 1.080,- Eur boli označené aj všetky revolvingy poskytnuté dlžníkovi príslušenstvom úveru (revolvingov), prípadne uplatnené zmluvné pokuty, náklady, ktoré mali preukázateľne vzniknúť spoločnosti v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok a ďalšie prípadné pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré mali vyplývať/vzniknúť na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov. Súd prvej inštancie jednoznačne uviedol, že v tejto časti (okrem istiny poskytnutého úveru 1.080,- Eur) sa jedná o úkon neurčitý a nezrozumiteľný, a preto úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka je neplatný, pričom súd prvej inštancie zdôraznil, že pri takto koncipovanom rozsahu pohľadávky veriteľa si tento mohol v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy uplatniť u zamestnávateľa žalobkyne akúkoľvek pohľadávku, ktorá v čase podpisu dohody o zrážkach zo mzdy nemusela ani existovať. Odvolací súd dopĺňa, že konečná výška pohľadávky pri výkone zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy bola založená na jednostrannom rozhodnutí a vôli žalovaného. Správne súd prvej inštancie poukázal na to, že vzhľadom na vymedzenie pohľadávky veriteľa v článku 1 dohody o zrážkach zo mzdy, do ktorej patrí aj odplata za poskytnutie služby, ktorú súd považoval s prihliadnutím na jej výšku za odporujúcu dobrým mravom (viď zdôvodnenie v bode 26 a 29 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie), že veriteľ mohol jednostranne svoju pohľadávku navyšovať, a to bez ohľadu na to, či na zaplatenie uplatnenej pohľadávky má podľa zákona nárok alebo nie. Pokiaľ namietal žalovaný nepreskúmateľnosť záverov súdu prvej inštancie ohľadom neplatnosti dohody o poskytnutí služby, ktorá bola uzavretá v deň podpisu úverovej zmluvy nemožno ani s touto odvolacou námietkou súhlasiť, keďže z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, na základe akých skutočností a akého právneho posúdenia dospel súd prvej inštancie k názoru o neplatnosti dohody o poskytnutí služby, keďže z odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie práve z dôvodu, že dohoda o poskytnutí služby predstavuje 90,34 % zo sumy poskytnutého úveru zníženej o poplatok za jeho poskytnutie, jedná sa o právny úkon v rozpore s dobrými mravmi a práve z týchto dôvodov preto súd prvej inštancie túto dohodu o poskytnutí služby považoval za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na ustálený skutkový stav a právne posúdenie súdu prvej inštancie uvedené v bodoch 26 - 29 odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje. Vzhľadom na už hore uvedené preto odvolací súd postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku I. potvrdil z dôvodu vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

8. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým rozhodoval o náhrade trov konania odvolací súd preskúmaním veci zistil, že súd správne vykonal právne posúdenie v zmysle § 255 ods. 1 CSP a keďže žalobkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, súd správne priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 261 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a vyslovil, že žalobkyni ako procesne plne úspešnej strane v odvolacom konaní vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania, pričom o výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

10. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).